

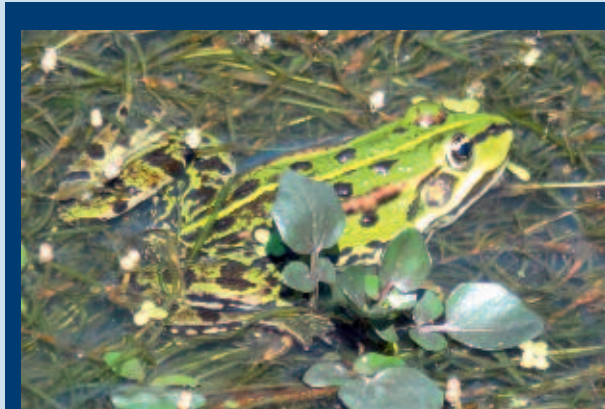
Op de valreep inventariseren in N2000 gebieden

Om de negatieve effecten van de door hen in de Eemshaven gebouwde kolencentrale op het milieu te compenseren heeft het energiebedrijf RWE geld beschikbaar gesteld. Daarmee kan Staatsbosbeheer in Natura 2000 gebieden stikstof afvoeren (plaggen) en de hydrologie verbeteren (demping van sloten). Het aanvragen van een ontheffing van de flora- en faunawet is een tijdrovende klus. Als je zonder ontheffing aan de slag gaat dan overtreedt je de flora- en faunawet. Goed onderzoek vooraf is nodig om de beschermde soorten in beeld te krijgen.

Het blijkt in veel gebieden lastig voor Staatsbosbeheer om aan de vereiste recente gegevens van via flora- en faunawet beschermde soorten te komen. Er moet nog wel eens op de valreep geïnventariseerd worden. "In Van Oordt's Mersken bijvoorbeeld, "zegt boswachter Berco Hoegen, "zijn we drie dagen bezig geweest om een Grote modderkruiper (*Misgurnus fossilis*) te vangen. Zie You tube- filmpje. In het stroomgebied Drentsche Aa leverde visonderzoek in het Taarloosche Diep geen

beschermde soorten op. Hier was wel ontheffing nodig voor Waterspitsmuis (*Neomys fodiens*), Heikikker (*Rana arvalis*) en Poelkikker (*Rana lessonae*). De flora- en faunawet stelt dat gegevens van deze 'appendix III' soorten niet ouder mogen zijn dan drie jaar. De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) kan soepel optreden bij lastig aan te tonen soorten zoals Waterspitsmuis. In de praktijk zijn contacten echter moeilijk, aldus boswachter Berco Hoegen: "De RVO blijft vraagtekens zetten bij het voorkomen in het plangebied en herhalen dat als niet aangetoond kan worden dat de soort er zit, er geen ontheffing voor deze soort kan worden verleend. In dit geval is Waterspitsmuis net erbuiten gevangen. Heikikker is in 2013 aan de

rand van het gebied aangetoond in de Nationale Databank Flora en Fauna NDFD; voor Staatsbosbeheerders is Heikikker een algemene soort die ze vaak niet noteren. Poelkikker is op enige afstand van het plangebied, op het Ballooërveld aangetoond. Lastige soort, die duikt bij het minste of geringste weg. Op 4 juli kon er gelukkig toch Poelkikker met zekerheid worden aangetoond omdat het lukte een exemplaar met de hand te vangen. Voor de toekomst is belangrijk dat Staatsbosbeheer een goede eigen database heeft met actuele gegevens van alle volgens de flora- en faunawet belangrijke soorten."

Poelkikker (foto Berco Hoegen)

Nestgaten van de Oeverwaluw (foto Joeri Lamers)

Oeverwaluw profiteert van stuivende duinen

Op Terschelling, in de stuivende duinen achter Hoorn en Oosterend, zagen medewerkers van Floron bij een planteninventarisatie 33 nestgaten van de Oeverwaluw (*Riparia riparia*). De kolonie koos voor een steile duinwand van meer dan 8 meter hoog. Op Ameland werden eerder in juni ook al enkele nesten van Oeverwaluwen gevonden in door de zee afgeslagen jonge duintjes. Het komt wel vaker voor dat Oeverwaluwen op de eilanden broeden, maar dan gaat het doorgaans om één of twee broedparen. Dat de vogels zich nu met zoveel bij elkaar hebben gevestigd is voor Terschelling erg bijzonder. Boswachter Joeri Lamers legt in zijn blog uit dat de kolonie niet lang op deze plek zal blijven maar dat hij verwacht dat de Oeverwaluwen elders in het gebied nieuwe broedplekken zullen vinden in het losse duinzand. Dynamiek hoort bij de duinen. Hij vervolgt: "Juist doordat de duinen tussen paal 15 en 20 zo veranderlijk zijn voelen tal van plant- en diersoorten zich hier thuis. Behalve Oeverwaluwen broeden in dit stuivende deel bijvoorbeeld ook Scholekster (*Haematopus ostralegus*) en de Bontbekplevier

(*Charadrius hiaticula*). In de winter zie je er veel Sneeuwgorzen (*Plectrophenax nivalis*) en jagende Slechtvalken (*Falco peregrinus*). Door de wind en de zee haar werk te laten doen blijft het duinlandschap in stand, er wordt extra zand aangevoerd en vastgehouden waardoor de duinen groeien."

Wilde kat terug in ons land

Begin juni werd voor het eerst een Wilde kat (*Felis silvestris*) die in Nederland rondloopt voorzien van een halsband met zender. De gegevens van de eerste maand van dit zenderonderzoek van ARK Natuurontwikkeling zijn spectaculair. De jonge kater bestrijkt een ongeveer 35 km² groot gebied rondom het drielandpunt van Nederland, België en Duitsland van de westrand van het Vijlenerbos – natuurgebied van Staatsbosbeheer – tot diep in het Aachener Wald. Hij leeft vooral in het bos en rust overdag geregeld in een voor-malige dassenburcht. 's Nachts bezoekt hij ruige graslanden om er voedsel te zoeken zoals muizen en konijnen. De kater vermijdt kort gemaaid graslanden en kale akkers en deelt zijn leefgebied met minimaal één andere Wilde kat. Het onderzoek is te volgen via www.ark.eu/wildekat.

Al vóór de Middeleeuwen verdween de Wilde kat uit Nederland. Of toch niet? In de jaren 1950 vertelden buurtbewoners nog dat er een echte Wilde kat leefde in de Kootspeel nabij Weert.